

Klimaindeks Sør-Øst

2022

Innhold

01	Kort om PwCs Klimaindeks Sør-Øst	3
02	Funn fra årets analyse	8
03	Fra klimastrategi til handling	17
04	Hensyn til klimarisiko i strategiske beslutninger	23
05	Stor variasjon i rapportering	29
06	Klimaindeks for Sør-Østs 50 største selskaper	33
	Beskrivelse av sentrale ord og benevnelser	41

01

Kort om PwCs Klimaindeks Sør-Øst

Informasjon om PwCs Klimaindeks Sør-Øst 2022

Klimaindeks Sør-Øst er en analyse av klimaarbeidet og -rapporteringen til de 50 største selskapene i Vestfold og Telemark, Agder og tidligere Buskerud fylke. **Klimaindeks Sør-Øst** er et utspring av vår nasjonale rapport **PwC Klimaindeks**, som inkluderer Norges 100 største selskaper (lansert august 2022). Rapportene utarbeides etter samme metodikk, og blir utgitt første gang for Sør-Øst som region.

Hvorfor gjør vi dette?

PwCs formål er å bygge tillit i samfunnet og løse viktige problemer. Klimaendringene er blant de største utfordringene verden står overfor. Næringslivet spiller en sentral rolle i den grønne omstillingen og må ta grep for å kutte utslipp.

Med Klimaindeks Sør-Øst ønsker vi å bidra med å sette fokus på samfunnsutviklingen og det utrolig viktige arbeidet disse virksomhetene gjør for lokalsamfunnet og kloden vår i tiden fremover. Vi håper dette vil bidra til kunnskap om, og åpenhet rundt, eksisterende og planlagte klimatiltak i de største bedriftene i denne regionen. Samtidig belyser vi hvordan virksomheter kan jobbe enda mer målrettet og bidra til å løse verdens viktigste problem. Dette skaper tillit i samfunnet.

I dag er selskapenes rapportering på klima i stor grad frivillig, men dette er noe som innen få år vil endre seg for større selskaper. Når rapporteringen blir obligatorisk for de store, vil behovet for informasjon fra verdikjeden kreve at også mindre selskaper tilgjengeliggjør informasjon om sitt arbeid med klima. Standarden for hva som skal vises er altså på vei.

Flere av selskapene på listen i Klimaindeks for Sør-Øst har satt klima og bærekraft høyt på agendaen. De neste årene kommer vi til å se effekten av dette gjennom handling, men også rapportering, og vi skal hjelpe dem og samfunnet med å vise at det går fremover. I riktig retning. For en bedre verden.

Hva er Klimaindeksen Sør-Øst?

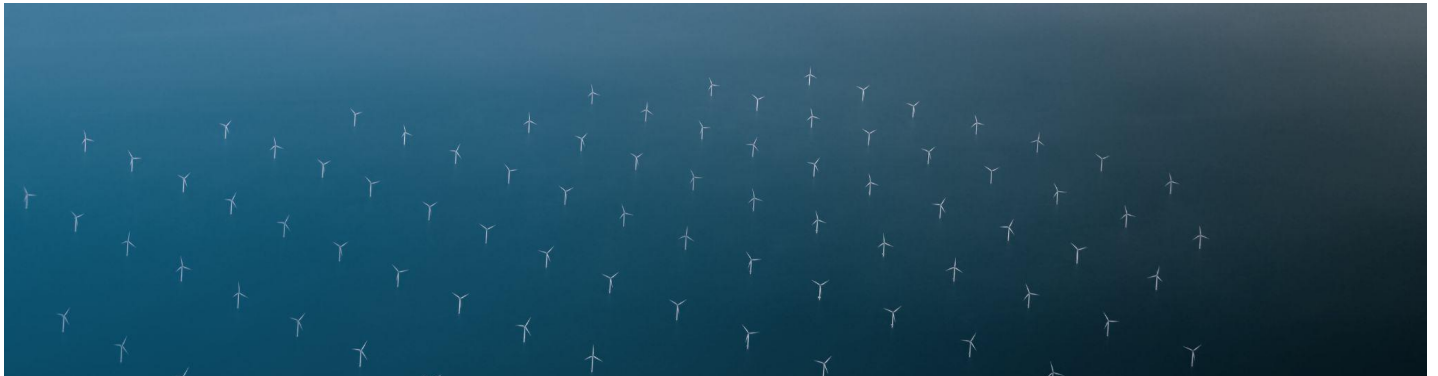
PwCs klimaindeks er en oversikt over hvordan det står til med klimaarbeidet og -rapporteringen til de største selskapene i Vestfold og Telemark, Agder og tidligere Buskerud fylke. Videre i rapporten vil vi kalle denne regionen for Sør-Øst. Klimaindeksen er basert på offentlig tilgjengelig informasjon om hvordan de 50 største selskapene i Sør-Øst jobber med klimagassutslipp. Informasjonen er hentet fra selskapenes tilgjengelige rapportering, og er analysert og vurdert av PwCs team.

I klimaindeksen vurderes selskapene på bakgrunn av:

- › historiske data knyttet til selskapenes utslipp av CO₂ og andre klimagasser (CO₂-ekvivalenter)
- › hvilke utslippskutt selskapene kan vise til de siste tre årene
- › hvilke kilder til klimagassutslipp som er med i selskapenes målsettinger og beregninger
- › målsettinger om klimagassutslipp fremover i tid

Den nasjonale klimaindeksen til PwC fokuserer på de 100 største selskapene i Norge. I år har vi gjort en tilsvarende analyse for de 50 største selskapene i Sør-Øst. Vi håper derfor denne undersøkelsen kan være et nyttig verktøy for samfunnet og selskapene i regionen.

I tillegg til den objektive analysen er det sendt ut en spørreundersøkelse til selskapene for å kartlegge hvordan de planlegger å jobbe med klima fremover. Dette bidrar til økt forståelse av hvordan næringslivet rigger seg for den grønne omstillingen. I Sør-Øst besvarte 22 av 50 selskaper undersøkelsen. Til sammenligning besvarte 62 av 100 selskaper spørreundersøkelsen i den nasjonale rapporten.

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

Metodikk og forbehold

Analysen er basert på offentlig tilgjengelig informasjon fra de 50 største selskapene i Sør-Øst etter omsetning i 2020 og/eller 2021. Selskap defineres som en del av Sør-Øst dersom hovedkontor er lokalisert i Agder, Vestfold og Telemark, eller tidligere Buskerud fylke. Selskaper med operativ drift i Sør-Øst, men der vi har vurdert at eierskap, ledelse eller beslutningsmyndighet ligger i utland eller andre steder i Norge, er ikke inkludert i utvalget.

Datagrunnlaget består av selskapenes års- og bærekraftsrapporter for 2021. For selskap som selv ikke rapporterer om klimagassutslipp er rapportering fra morselskapet lagt til grunn. For morselskap som refererer til datterselskapenes rapportering på klimagassutslipp er dette lagt til grunn. Analysen tar utgangspunkt i tilgjengelig informasjon; arbeid med klimaendringene og selskapenes klimaregnskap som ikke kommer tydelig frem i offentlig tilgjengelig rapportering kan dermed være utelatt av studien.

Finansielle tall er hentet fra Proff® Forvalt, basert på konserntall i siste tilgjengelige årsregnskap publisert på Proff® Forvalt per 20. mai 2022.

For rangering av selskapene legger vi hovedsakelig tre kilder til grunn:

1. For vurdering av utslippskutt i samsvar med Paris-avtalen baserer vi oss på EUs vedtatte Low Carbon Benchmark på 7 % gjennomsnittlig kutt per år, tre år på rad.
2. For vurdering av vesentlige utslipp i Scope 3 bruker vi terskelen til Science Based Target initiative (SBTi) om at 2/3 av disse utslippene må være med.
3. For vurdering av god og transparent klimarapportering legger vi Greenhouse Gas Protocol (GHG-protokollen) til grunn.

PwC tar forbehold om at Klimaindeks Sør-Øst ikke presenterer en vurdering eller rangering av hvilke selskaper som er mest klimavennlige, bærekraftige eller som har oppnådd faktiske kutt i sine klimagassutslipp. Klimaindeksen Sør-Øst presenterer utelukkende vår vurdering av kvaliteten på informasjon om klimagassutslipp, slik den er presentert i åpne kilder som er tilgjengelige per 15. september 2022. Med åpne kilder menes informasjon som er enkelt tilgjengelig i offentlige kilder med utgangspunkt i selskapets årsrapport og/eller bærekraftsrapport.

Tempo på klimaomstilling må opp

Året som har gått har gitt ny kontekst for PwCs Klimaindeks for Sør-Øst.

Først og fremst går omstillingen i Norge alt for sakte. Statistikk fra SSB* viser at Norges klimagassutslipp ble redusert med kun 0,7 % fra 2020-2021. Vi så en økning i utslipp i nærmest alle industrier, og årsaken til den marginale utslippsreduksjonen er trolig grunnet en midlertidig nedstenging av naturgassanlegget på Melkøya.

I sin analyse av Norges potensial for utslippsreduksjon sier IEA** at vi står overfor utfordrende og kostbart arbeid for å redusere utslipp, spesielt fra transport og industri, men også andre nøkkelsektorer. I PwCs spørreundersøkelse, som ble sendt ut til selskapene i distriktet Sør-Øst og som ble besvart av 22 av de 50 selskapene, svarer mer enn 3 av 5 bedrifter at de ikke tror at Norge vil klare å oppnå sitt mål om utslippsreduksjon under Parisavtalen.

For det andre har vi i år sett store sprang mot obligatorisk klimarapportering og tydeligere føringer på hva som forventes av norske virksomheter. I november 2022 ble EUs nye bærekraftsdirektiv (CSRD) vedtatt med stort flertall. Utkast til standarder for bærekraftsrapportering (ESRS) ble sendt på høring i april. De første endelige utkastene til standarder ble

oversendt EU-kommisjonen for behandling i november og forventes vedtatt første halvår 2023. Standardene dekker hele spekteret av bærekraftsforhold: klima/miljø, sosiale forhold og foretaksstyring. Det vil bli obligatorisk klimarapportering i tråd med GHG-protokollen. Dette inkluderer også alle vesentlige scope 3-utslipp.

Dette landskapet tilsier at klimastrategi og -rapportering, og ikke minst handling for å redusere klimagassutslipp, er viktigere nå enn noensinne. Vi befinner oss i handlingens tiår, og det er viktig at samfunnet har god kunnskap om hvilke virksomheter som bidrar til den nødvendige omstillingen. Som et kompetanse- og revisjonshus ser PwC det som en del av vårt samfunnsansvar å ettergå kvalitet og integritet i selskapenes klimarapportering, slik at det kan skapes tillit til næringslivets klimastrategier, i tillegg til å sikre tempo i den grønne omstillingen.

3 av 5 bedrifter i Sør-Øst tror ikke Norge vil nå målene i Paris-avtalen

*oppdatert 3.november 2022

**publisert juni 2022

02

**Funn fra
årets analyse**

1 av 4 har en tydelig klimastrategi

I den nasjonale undersøkelsen som er gjennomført de tre siste år ser vi en økning i antall selskap med en tydelig klimastrategi og tallfestede mål for reduserte utslipp, mens det er en flatere utvikling i andel selskaper som har klimaregnskap.

I tråd med Parisavtalen skal Norge og verden bli et lavutslippssamfunn. Dette innebærer at næringslivet må ha åpenhet om hvilke resultater som er oppnådd, og kommunisere en tydelig strategi for å bygge tillit til deres ambisjoner for grønn omstilling. Kjennetegn på en god klimastrategi er blant annet et robust klimaregnskap, tallfestede mål for utslippsreduksjon, samt en tydelig handlingsplan for hva selskapet skal gjøre for å nå sine utslippsmål.

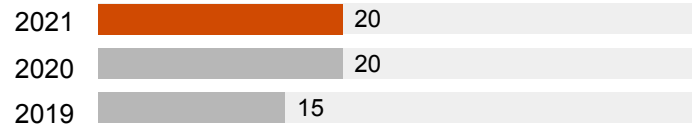
Årets klimaindeks viser at 16 av de 50 største selskapene i Sør-Øst har kommunisert en tydelig strategi for hvordan de skal redusere sine klimagassutslipp.

I tillegg viser årets klimaindeks at 20 av selskapene har et offentlig tilgjengelig klimaregnskap, og at 12 av selskapene har satt kvantitative mål for å redusere disse utslippene.

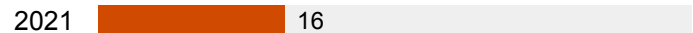
Vi håper andelen selskaper som setter reduksjonsmål og kommuniserer en tydelig handlingsplan vil øke fremover. Denne utviklingen vil vi kunne følge også i regionen ved at vi nå har startet å måle dette i Sør-Øst.

Antall av de 50 største selskapene i Sør-Øst som har

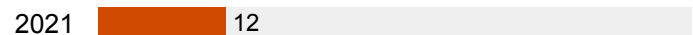
Offentlig tilgjengelig klimaregnskap

En tydelig strategi for utslippsreduksjon

Tallfestede mål for reduserte utslipp

Stadig bedre kvalitet på rapportering, men fortsatt utfordrende å sammenligne rapportering over flere år

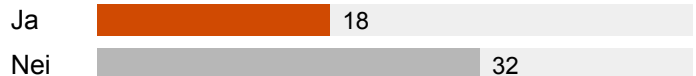
Forbedret metodikk, endret omfang, ulike betegnelser og utydelige utslippskilder skaper utfordringer i vurdering av selskaperes klimarapportering.

Årets indeks viser at 18 av 20 selskaper som rapporterer sitt klimaregnskap henviser tydelig til hvilke klimagassutslipp som er med i beregningene. Med andre ord har 90 % av selskapene som rapporterer klimagassutslipp en rapportering som er av god nok kvalitet til at vi kan ta stilling til hvilke utslipp som er med. Beste praksis er å benytte utslippsinndeling fra GHG-protokollen, såkalte “scopes” og inkludere alle klimagasser (i CO2-ekvivalenter) i beregning av klimapåvirkning.

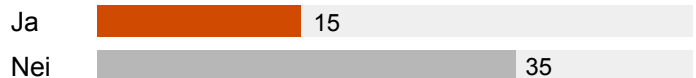
Blant selskapene som publiserer klimaregnskap i sin 2021-rapportering er det 15 som har tre år eller lengre konsistent historikk. Dette er en forutsetning for å kunne gjøre en meningsfull sammenligning av regnskapene, og vurdere om selskapene reduserer klimagassutslipp i tråd med Parisavtalen og EUs Low Carbon Benchmark.

Antall av de 50 største selskapene i Sør-Øst som har

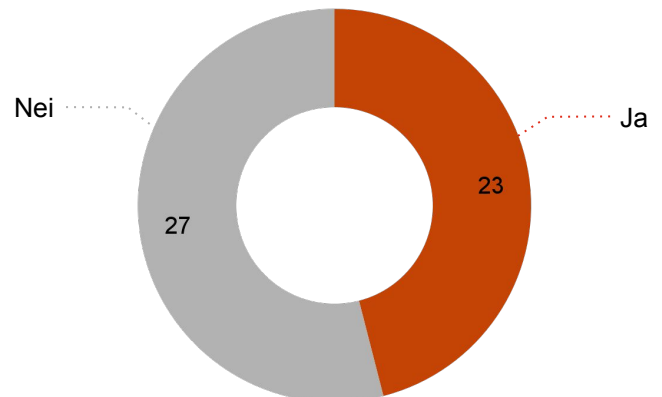
Tydelig henvisning til hvilke kilder som er med

3+ år med konsistent klimarapportering

Klimarapportering

Blant selskapene som ikke har tre år med konsistent klima- rapportering er det likevel flere som har god kvalitet på rapporteringen. Selskapene kan ha oppnådd gode resultater i reduksjon av klimagassutslipp, men endring i metodikk eller omfang av rapporteringen gjør at vi ikke kan sammenligne tall over tre år. Den vanligste kilden til endring er at selskaper får bedre oversikt og mer fullstendig rapportering på indirekte (Scope 3) klimagassutslipp.

Paradoksalt kan det være utfordrende å gi uttelling til selskap som forbedrer metodikk fra ett år til et annet. Dette skyldes at endret metodikk kan gjøre det krevende å sammenligne klimaresultater over tid. GHG-protokollen anbefaler derfor at slike endringer i metodikk også gjøres for historiske tall, slik at dette sikrer sammenlignbarhet.

.....
27 av de 50 største selskapene i Sør-Øst har fortsatt ingen klimarapportering.
.....

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

Flere rapporterer på indirekte utslipp, men få inkluderer *alle* vesentlige indirekte utslipp

Klimaregnskapene blir bedre, men mange mangler fortsatt oversikt over indirekte utslipp.

I fjorårets nasjonale indeks ble søkelyset rettet mot mangelfull rapportering av vesentlige indirekte utslipp i verdikjeden, også kjent som Scope 3-utslipp. Dette er utslipp som oppstår oppstrøms og nedstrøms i selskapets verdikjede, men som er knyttet til selskapets aktiviteter. Kilder til vesentlige Scope 3-utslipp avhenger av bransje, og kan også variere fra selskap til selskap innen samme bransje. Scope 3-utslipp kan typisk være utslipp fra produksjon av innkjøpte varer, forretningsreiser, godstransport, bruk av solgte produkter eller investeringer (se liste over ulike kategorier av indirekte utslipp i verdikjeden på side 14).

Ved å kartlegge og rapportere vesentlige Scope 3-utslipp kan virksomheter identifisere store utslippskilder i verdikjeden. En slik kartlegging er en forutsetning for helhetlig dekarbonisering, god håndtering av klimarisiko knyttet til karbonintensive aktiviteter, og for å avdekke muligheter for å samarbeide med leverandører og kunder om klimaløsninger.

Antall av de 50 største selskapene i Sør-Øst som

Har offentlig tilgjengelig klimaregnskap

Inkluderer en eller flere kilder til indirekte utslipp

4

av selskapene i Klimaindeks Sør-Øst inkluderer alle vesentlige indirekte utslipp (Scope 3)

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

Blant de 50 største selskapene i Sør-Øst er det 14 av selskapene som inkluderer noen indirekte Scope 3-utslipp. Dette utgjør 95 % av selskapene som har klimaregnskap.

Stadig flere selskap inkluderer en eller flere kilder til indirekte utslipp i sine klimaregnskap. I tråd med økte rapporteringskrav, vil det være naturlig å forvente at disse tallene vil øke fremover.

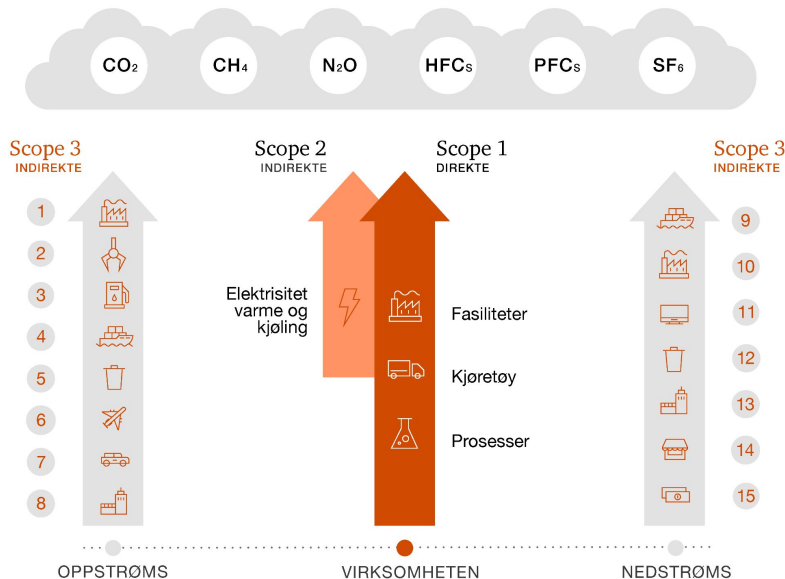
Av de 20 selskapene som har et klimaregnskap, er det imidlertid kun 4 av disse som har med med *alle vesentlige* kilder til indirekte klimagassutslipp. Det vil si at de fleste av selskapene kun rapporterer en begrenset andel av totale indirekte utslipp, f.eks. forretningsreiser og avfall, og at de vesentlige utslippene tilknyttet innkjøpte varer, godstransport, eller utslipp tilknyttet solgte produkter, ikke blir synlige i klimaregnskapet.

Rapportering av indirekte utslipp vil bli lovpålagt på sikt

Oversikt over og fokus på utslipp fra verdikjeden er en forutsetning for tillit og ansvar.

Indirekte utslipp i Scope 3 utgjør ofte en betydelig andel av et selskaps sin totale klimapåvirkning. Ufullstendighet eller utelating av indirekte utslipp kan medføre en svekket tillit til rapporteringen og selskapets ansvar for egen klimapåvirkning som en helhet.

EUs nye bærekraftsdirektiv (CSRD) viser et tydelig fokus på selskapers påvirkning i verdikjeden, både opp- og nedstrøms. CSRD forventes å tre i kraft fra og med regnskapsåret 2024, med første rapportering i 2025. For første gang vil rapportering av Scope 3 bli lovpålagt som en del av pliktig bærekraftsinformasjon som skal gis i styrets årsberetning. Åpenhet om indirekte utslipp, samt strategi for å redusere dem, vil dermed lønne seg i et juridisk perspektiv, omdømmemessig og finansielt.

Ulike kategorier av Scope 3-utslipp

1. Innkjøpte varer og tjenester
2. Innkjøpte kapitalvarer
3. Drivstoff- & energirelaterte aktiviteter
4. Innkjøpt transport & distribusjon
5. Avfall fra egen drift
6. Forretningsreiser
7. Ansattes pendling
8. Leide lokaler og utstyr
9. Nedstrøms transport & distribusjon
10. Foredling av solgte produkter
11. Bruk av solgte produkter
12. Avhending av solgte produkter
13. Utleide lokaler og utstyr
14. Franchiser
15. Investeringer

I vår nasjonale rapport, som inkluderer de 100 største selskapene i Norge, finner vi at de indirekte Scope 3-utslippene i snitt er over 10 ganger større enn summen av selskapenes direkte klimagassutslipp (Scope 1) og utslipp knyttet til selskapenes energiforbruk (Scope 2). Dette er basert på de selskapene som rapporterer et klimaregnskap som inneholder alle vesentlige kilder til indirekte klimagassutslipp. Som en tommelfingerregel viser CDP at Scope 3-utslipp ofte vil utgjøre 85–99 % av selskapets totale utslipp.

Den dominerende andelen som Scope 3 utgjør, tilsier at selskaper bør ta grep for å sikre forbedringer i verdikjeden. For svært mange virksomheter bør de indirekte

Scope 3-utslippene være hovedfokus i en klimastrategi for å håndtere klimarisiko i leverandørkjeden.

Selskaper i sektorer med store direkte utslipp (Scope 1) vil kunne oppleve at Scope 3 står for en lavere andel av den totale klimapåvirkningen. PwC har likevel i denne rapporten vurdert alle bransjer etter samme kriterier. Noen bransjer, f.eks. shipping, vil kunne oppfatte dette som en unøyaktig metode å bruke, ettersom den ikke er tilpasset sektorspesifikke benchmarks og mål. Vi imøteser utviklingen i slike bransjespesifikke standarder som en videre profesjonalisering av klimarapportering, og vår metode vil fremover kunne justeres i tråd med krav i internasjonale lover og retningslinjer.

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

Ingen kutter utslipp i tråd med Paris-avtalen

Flere selskap kutter sitt klimaavtrykk, men kutter ikke i henhold til Paris-avtalen.

Ifølge EU-kommisjonens ekspertgruppe for bærekraftig finans må et selskap oppnå en årlig reduksjon i totale klimagassutslipp eller karbonintensitet på minst 7 % for å være i henhold til målene i Paris-avtalen. Reduksjonen må omfatte både direkte utslipp og vesentlige indirekte utslipp. Klimaindeksen Sør-Øst legger disse målene til grunn i vurderingen av selskapenes årlige kutt i absolutte utslipp eller intensitet de tre siste regnskaps-årene (2019–2021).

Årets klimaindeks viser at ingen av Sørøst-Norges 50 største selskap kutter både direkte og indirekte utslipp i tråd med Parisavtalen, og det er derfor ingen som havner i toppkategorien i vår klimaindeks.

Blant de 50 største selskapene i Sør-Øst, er det 10 som rapporterer at

de har redusert absolutte klimagassutslipp de siste tre årene, mens fire rapporterer at de har redusert karbonintensiteten over den samme perioden. Av selskapene som reduserer sitt klimautslipp og samtidig inkluderer vesentlige Scope 3-utslipp, er det derimot ingen selskap som kan vise til kutt i verken absolutt utslipp eller utslippsintensitet. Bakgrunnen for dette er at det kun er fire selskap som har inkludert vesentlige Scope 3-utslipp i sitt klimaregnskap.

For å nå 1,5°C-målet er det helt nødvendig at globale absolutte utslipp reduseres raskt. Derfor er det positivt at selskapene reduserer sine absolutte utslipp. Det vil derfor bli stadig viktigere å anerkjenne selskapene som bidrar til absolutte utslippskutt. Likevel mener EUs Low Carbon Benchmark at karbonintensitet er viktig, nettopp fordi dette er en parameter som muliggjør sammenlignbarhet på tvers av sektorer, og ikke er partisk for eller mot en bestemt sektor.

Antall av de 50 største selskapene i Sør-Øst som har

03

**Fra klimastrategi
til handling**

Varierende bruk av mekanismer for å oppnå utslippskutt

PwC har spurt selskapene i utvalget om hvordan de jobber med målsetting, strategi og reelle klimakutt.

En god klimastrategi innebærer en todelt tilnærming. Først og fremst må selskapet ha en troverdig plan for dekarbonisering av virksomheten og verdikjeden. I tillegg må selskapet ha en plan for å møte en fremtid preget av klimaendringer og fokus på lavkarbonløsninger.

Virksomheter må omstilles vekk fra fossile energikilder både for å minimere eget bidrag til klimaendringer, og for å minimere risiko knyttet til eksempelvis høyere energipriser og redusert tilgjengelighet av fossil energi. Om omverdenen skal ha tiltro til denne omstillingen må virksomheter rapportere på gjennomførte og planlagte tiltak.

Ifølge FNs klimapanel (IPCC) må det globale samfunnet sikte mot klimanøytralitet i 2050 for å unngå de mest alvorlige konsekvensene av klimaendringene. Langsiktig nøytralisering av klimagasser er med andre ord det globale målet. En klimanøytral verden betyr at klimagassutslipp er balansert av fangst og permanent lagring av klimagasser. Per i dag er teknologien rundt fangst og lagring fremdeles under utvikling og ikke klar for storskala bruk blant virksomheter. Derfor er kortsiktig klimanøytralitet et vanskelig mål å oppnå for de fleste selskaper, spesielt når man inkluderer vesentlige utslipp i

verdikjeden. Det viktigste er et sylskarpt fokus på tiltak som raskt omstiller virksomheten vekk fra fossile energikilder, såkalt dekarbonisering. Det er heller ikke nok med ambisiøse mål uten en troverdig plan for å oppnå målene. For at omverden skal ha tiltro til omstillingen må virksomheter rapportere på gjennomførte og planlagte tiltak.

I spørreundersøkelsen, som ble besvart av 22 av de 50 største selskapene i Sør-Øst, svarer 78 % at de har etablert en klimastrategi med mål og handlingsplan. Likevel svarer kun 14 % at de opererer med klimabudsjett for å styre arbeidet med å redusere klimagassutslipp, og kun 9 % at de inkluderer utslippskutt som grunnlag for bonus og andre godtgjørelser. Slike tiltak og mekanismer er viktige for å drive dekarbonisering, og vil bidra til at selskaper oppnår utslippskutt. I tillegg øker dette tilliten til at virksomheter beveger seg fra strategi til handling.

Eksempler på styringsmekanismer som virksomheten kan anvende for å planlegge og oppnå utslippskutt

- Bonus eller annen godtgjørelse knyttet til utslippskutt
- Klimastrategi med tilhørende klimamål og handlingsplan
- Klimabudsjettering
- Klima som et tema i ledermøter og/eller styremøter
- Intern karbonpris

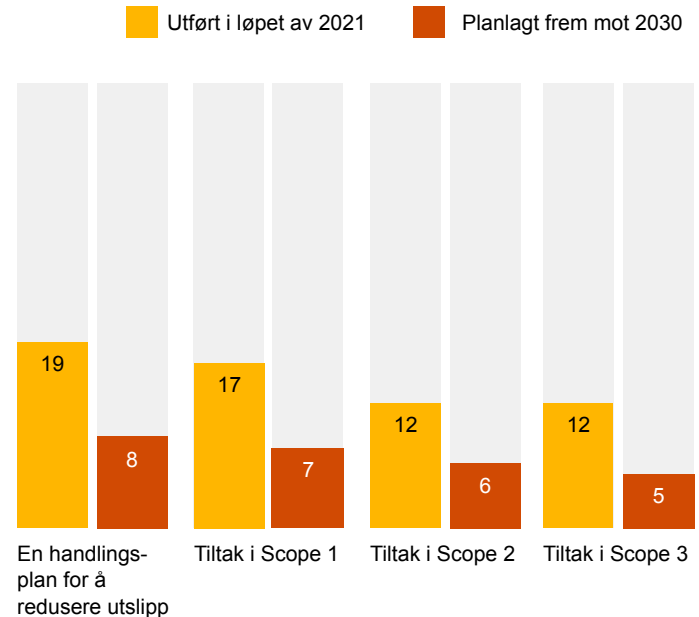
Omtrent halvparten av selskapene viser til handlingsplaner for utslippskutt

Klimarapporteringen blir bedre og mer komplett, men for få viser til handlingsplaner for utslippskutt.

En god klimastrategi og fullstendig klimarapportering er nødvendig for at et selskap skal få oversikt over sin klimapåvirkning, som igjen er en forutsetning for å dekarbonisere egen virksomhet og verdikjede. Etterhvert som klimarapporteringen begynner å bli bedre er det viktig å se hvordan selskapene omsetter sin klimastrategi til handling.

Dekarbonisering i tråd med 1,5°C-målet innebærer en halvering av utslippene innen 2030. Klimaindeksen de siste tre årene har vist en takt på dekarboniseringen blant norske virksomheter som går altfor sent, til tross for at en økende andel begynner å rapportere godt om sin klimapåvirkning og har utviklet klimamål og -strategier. Dette viser at det er et behov for bedre planlegging, insentivering og gjennomføring av utslippsreducerende tiltak.

Antallet av de 50 største selskapene i Sør-Øst som har en handlingsplan og tiltak

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

Årets klimaindeks viser at 19 av de største virksomhetene i Sør-Øst kan vise til konkrete tiltak utført i løpet av 2021. De fleste tiltakene er i Scope 1, men det har også blitt gjennomført tiltak i Scope 2 og 3.

Indeksen viser også at 8 av 50 selskap kommuniserer planlagte tiltak for utslippskutt mot 2030. Majoriteten av disse tiltakene er rettet mot scope 1, men er tett etterfulgt av scope 2 og 3. Dette kan tolkes som at disse virksomhetene er bevisste på at dekarbonisering det neste tiåret også vil omfatte utslipp som selskapene selv står for, samt utslipp i verdikjeden.

En handlingsplan for dekarbonisering bør spesifisere konkrete tiltak med tilknyttet utslippskutt og kostnad, samt en vurdering av når tiltakene må iverksettes for at klimagassutslippene til selskapet holdes innenfor utslippsbanen eller klimabudsjettet for 1,5°C-målet. For å vite at vi er på riktig vei er det nødvendig at norske virksomheter i større grad rapporterer på resultater av gjennomførte tiltak og på planer for fremtidige tiltak. Dette vil også øke troverdigheten av virksomhetenes klimastrategier.

Selskapene planlegger for klimatilstand innenfor ulike områder

Selskapene svarer at de skal innføre tiltak både i egen virksomhet og verdikjede i kommende år.

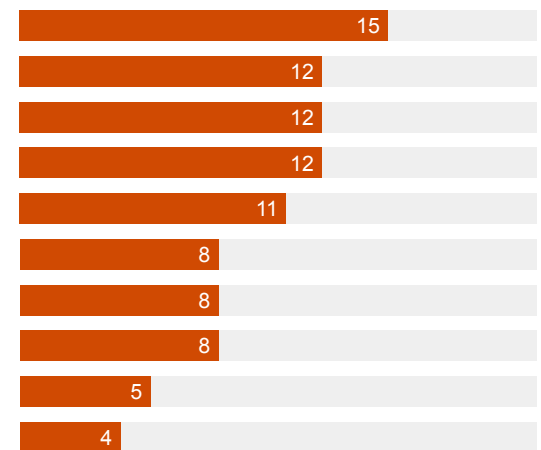
Blant de selskapene som har besvart undersøkelsen, sier flere at de har planlagt tiltak innen redusert bruk av bensin/diesel i egen bilpark (68 %), energieffektivisering (55 %), fokus på blant annet økt levetid og gjenbruk i innkjøpsbeslutninger (55 %) og innføring av reisepolicy for å redusere flyreiser (50 %).

Hvilke konkrete tiltak planlegger din virksomhet å gjøre for å redusere utslipp i løpet av de neste 5 årene?

Svar fra spørreundersøkelse med 22 respondenter

- Vi skal redusere bruk av bensin/dieserbiler i egen bilpark
- Vi skal investere i elektrifisering av egne anlegg / transportflåte.
- Vi skal redusere utslipp fra våre innkjøp (f.eks. fokus på levetid eller gjenbruk)
- Vi skal investere i energieffektivisering på egne anlegg / i egne bygg.
- Vi skal innføre en reisepolicy for å redusere flyreiser.
- Vi skal kjøpe opprinnelsesgarantier for strømmen vår
- Vi skal stille krav til leverandører om utslippsfri transport
- Vi skal stille krav til leverandører om resirkulerte materialer
- Vi skal bytte ut fossil oppvarming med fornybar oppvarming i byggene våre.
- Vi skal stille miljø- og bærekraftskrav til kunder

0

22

Dette samsvarer i stor grad med hvor majoriteten av utslipp gjøres, ifølge en statistisk undersøkelse gjennomført av Miljødirektoratet (Miljødirektoratet, 2022). Denne undersøkelsen tar for seg utslipp per sektor, og kan begrenses ned mot Vestfold-Telemark. Sett bort ifra utslipp fra industri og sjøfart i dette området, er de største utslippsområdene knyttet til blant annet veitrafikk, samt oppvarming og energiforsyning.

I tillegg viser resultatene at selskapene planlegger tiltak i alle scope. Det er også et særskilt fokus å stille krav til leverandører om klimagassutslipp på varene og tjenestene de kjøper. Det vil si at i løpet av de neste årene vil det være viktigere for leverandører å kunne dokumentere klimaavtrykket på varer og tjenester, spesielt når det gjelder materialvalg og transport.

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

04

Hensyn til klimarisiko i strategiske beslutninger

Klimarisiko blir viktigere for å sikre fremtidig konkurransekraft

Selskaper har fått øynene opp for klimarisiko, men mangel på konsistent, transparent og tallfestet rapportering gir informasjonen begrenset verdi.

Fysiske klimaendringer, og samfunnets omstilling til et utslippsfritt samfunn, skaper både risikoer og muligheter for næringslivet. Selskaper må derfor forstå hvordan de skal møte klimarisiko for å sikre konkurransekraft. Rapporteringen av virksomhetenes identifiserte klimarisikoer og -muligheter er den beste måten å synliggjøre dette for interessenter.

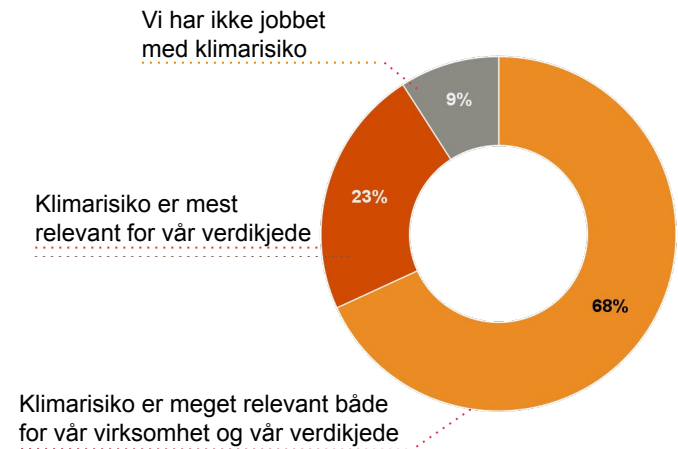
Klimarisiko

Er risikoen knyttet til om vi enten lykkes eller ikke lykkes med 1,5-gradersmålet, og deles inn i to kategorier:

- **Fysisk risiko**, for eksempel akutte hendelser som flom eller varige klimaendringer som økt havnivå
- **Overgangsrisiko**, for eksempel ny teknologi eller strengere klimakrav

Klimarisiko har fått god oppmerksomhet fra næringslivet. 91% av selskapene som besvarte undersøkelsen sier at klimarisiko enten er relevant for deres verdikjede, eller for både deres verdikjede og virksomhet. Til tross for dette viser årets klimaindeks at kun 8 selskaper blant Sør-Øst sine 50 største benytter anbefalingene i rammeverket til Taskforce on Climate-related Financial Disclosures (TCFD).

Hvor relevant er klimarisiko for deres virksomhet?

TCFD er i dag næringslivets de facto standard for rapportering på klimarisiko, men selv de som benytter rammeverket sliter med å tilby konsistent og transparent rapportering. 38 % av selskapene spesifiserer ikke hvilke klimascenarier som ble benyttet i analyser av klimarisiko, og 25 % benytter egne scenarier som kan bidra til forvirring.

Mangel på konsistens og transparens i rapportering på klimarisiko gjør det vanskelig å innhente sammenlignbar innsikt og etablere et sterkt beslutningsgrunnlag. Dette er spesielt utfordrende for finansaktører som skal ta investeringsbeslutninger på bakgrunn av en helhetlig risiko-vurdering. Spørreundersøkelsen viser også mangel på tallfesting av klimarisiko på tvers av bransjer.

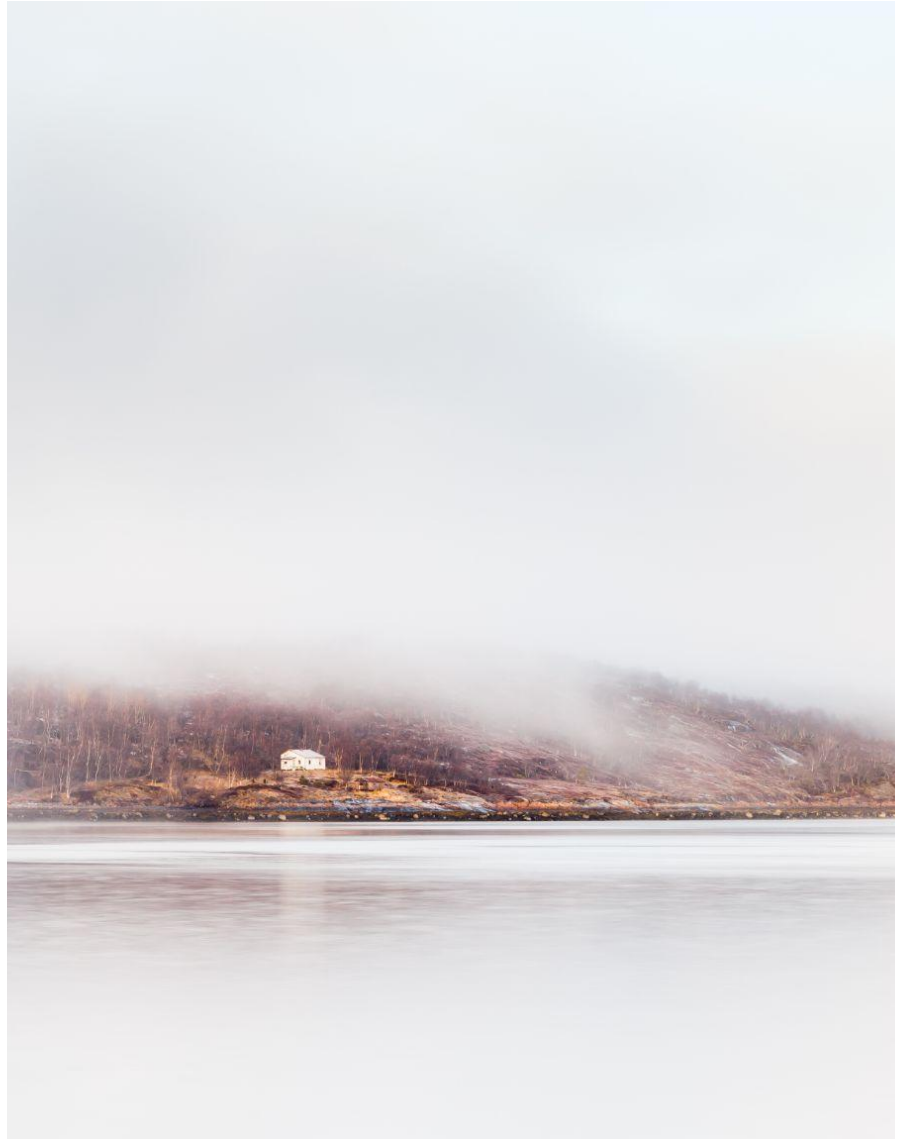

Foto: Adobe Stock

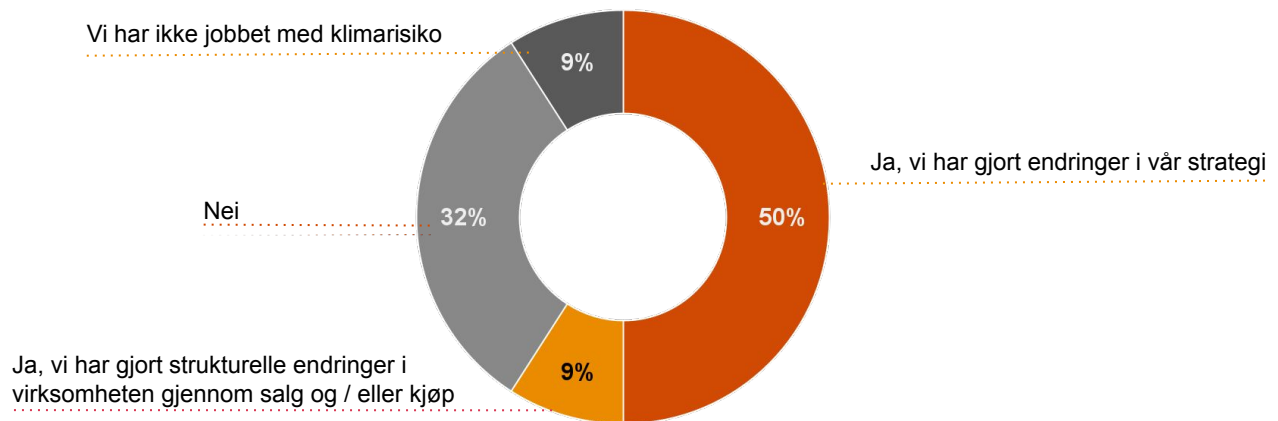
Klimarisiko som del av strategiske beslutninger

Analyse av klimarisiko bidrar til verdifull innsikt og kan ha utslagsgivende effekt på strategiske beslutninger.

Over halvparten av selskapene som besvarte undersøkelsen sier at klimarisikoanalysene de har utført har påvirket strategiske beslutninger eller ført til en endring i forretningsstrategi. Dette inkluderte blant annet endringer i selskapets strategiske mål eller strukturelle endringer gjennom kjøp og salg av eiendeler. Dette er et tegn på at økende bevissthet rundt klimarisiko kan drive frem tiltak for å håndtere eller mitigere risiko, eller realisere muligheter for å skape grønn konkurransekraft.

Tallene fra spørreundersøkelsen av de 100 største selskaper i Norge samsvarer med resultatene vi ser på regionalt nivå i Sør-Øst. Resultatene blant de 100 største selskapene i Norge viser i tillegg hvordan ulike bransjer har benyttet klimarisikoanalyser på aggregert nivå. Shipping, Bank og finans har i størst grad gjort strategiske endringer i lys av klimarisikoanalyser, mens Industri, Informasjon og kommunikasjon og Bygg og anlegg har ikke omsatt klimarisikoanalyser til strategiske handlingsplaner i like stor grad.

Har analyse av klimarisiko medført endringer i virksomhetens strategiske beslutninger?

5 elementer for godt klimarisikoarbeid

Beste praksis for arbeid med klimarisiko

1

Etabler en tydelig
styringsstruktur

2

Bruk minst to
klimascenarier

3

Estimer og tallfest
risikoer og muligheter

4

Etabler en strategisk
handlingsplan

5

Konsistent og transparent rapportering i tråd med TCFD-anbefalingene

Beste praksis for håndtering av klimarisiko består av fem konkrete elementer. De fire første elementene skaper grunnlag for rapportering i tråd med TCFD, men tilbyr også høy strategisk verdi for selskapets styring og kontroll.

1 Styringskultur

Først og fremst bør selskaper etablere en tydelig styringsstruktur for overvåking og håndtering av klimarisiko. Verden er i konstant endring, og klimarisiko vil dermed kreve kontinuerlig oppfølging som er forankret i selskapets styre og ledelse. Tydelige rutiner og ansvarsområder er suksessfaktorer for å få en robust styringsstruktur.

2 Minst to scenarier

For å sikre kvalitet og sammenlignbarhet er det anbefalt at selskaper bruker minst to klimascenarier i enhver analyse. Hvordan et selskap er eksponert for klimarisiko vil være avhengig av hvilket scenario man ser til, og det er viktig å fange opp hele spekteret av mulige konsekvenser.

TCFD-anbefalingene og etablert beste praksis viser at selskaper bør begynne med å benytte seg av scenarier fra IPCC (1,5oC, 2oC eller 3oC) eller IEA (STEPS, SDS eller NZE2050) om det er mulig, da dette skaper sammenlignbarhet på tvers av selskaper og bransjer.

3 Tallfestede estimer

Det er også viktig at selskaper tallfester risikoer og muligheter. Dette er ofte krevende, men med gode forutsetninger og dokumenterte antagelser vil dette skape et mer robust beslutningsgrunnlag for strategiske grep, spesielt knyttet til nye investeringer eller salgsmuligheter.

4 Strategisk handlingsplan

Etter selskaper har en robust klimarisikoanalyse på plass, kan de etablere en strategisk handlingsplan for å håndtere klimarisiko. Handlingsplanen bør være tett knyttet til de tallfestede resultatene i analysen, men bør også trekke på funn om tidshorisonter og konsekvensvurderinger for risikoer og muligheter fra klimarisikoanalysen. Handlingsplanen bør også være en integrert del av selskapets helhetlige strategi, og burde ha egne KPIer, frister, eiere og oppfølgingsrutiner.

5 TCFD-rapportering

Til slutt bør selskapene samle resultatene fra analysen og levere konsistent og transparent rapportering i tråd med TCFD-anbefalingene. Ved å følge disse stegene, og samle inn annen relevant informasjon avdekket i en god klimarisikoanalyse, vil man være i stand til å svare ut alle anbefalingene i TCFD-rammeverket og dermed sikre konsistent, transparent og kvalitetsrik rapportering på klimarisiko.

Foto: Adobe Stock

05

**Stor variasjon
i rapportering**

Fortsatt stor variasjon i rapportering

God rapportering bidrar til åpenhet og økt tillit. Manglende krav og bruk av etablerte standarder gjør sammenligning utfordrende.

Per i dag er det ingen krav til hvordan norske virksomheter rapporterer om klimagassutslipp. God rapportering kjennetegnes ved en robust metodikk som er etterprøvbart, lett tilgjengelige data og en tydelig presentasjon. GHG-protokollen er den mest anerkjente rapporteringsstandarden for klimagassutslipp med veiledere for å identifisere vesentlige utslippskilder i tre kategorier (Scopes). GHG-protokollen har også anbefalinger om fem prinsipper som sikrer beste-praksis for klimarapportering: relevans, fullstendighet, sammenlignbarhet, åpenhet og nøyaktighet. Ved å følge disse anbefalingene og prinsippene kan næringslivet bruke styringsmekanismer til å fremprovosere utslippskutt og bidra til å bygge tillit i samfunnet.

PwC har gjennom analysearbeidet notert at det er et stort spenn i hvordan selskaper beregner og presenterer sin rapportering. Selv om mange bedrifter benytter seg helt eller delvis av anbefalingene fra GHG-protokollen, er det mange som ikke gjør det eller som ikke har god nok kjennskap til rammeverket. Dette gjør det krevende å sammenligne da det er forskjeller i detaljnivå, benevnelse av utslippskilder og utforming av rapporteringen.

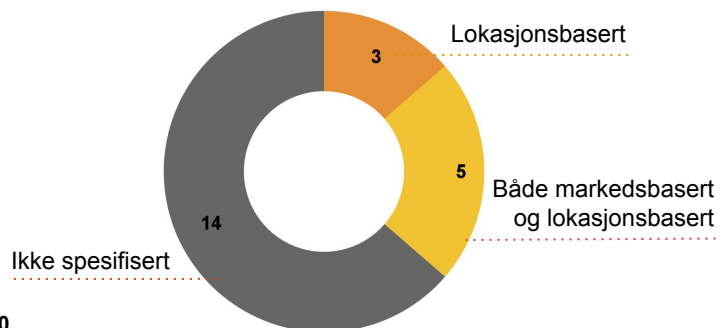
For eksempel er det 26 % av selskapene i Sør-Øst som rapporterer på utslipp, som ikke bruker tonn CO₂-ekvivalenter (tCO₂e), men kun tonn CO₂-utslipp i

sine klimaregnskap. Dette kan bety at andre klimagasser ikke er regnet med. Til sammenligning, er det kun 7% av de nasjonale selskapene som ikke bruker tCO₂e i rapporteringen. Det er også flere selskaper som oppfører utslippskilder under feil scope. Et typisk eksempel på dette er at innkjøpt godstransport blir klassifisert som Scope 1, men egentlig skal regnes som Scope 3.

Kun fem selskaper (23 %) benytter seg av retningslinjene fra GHG-protokollen om å oppgi både lokasjonsbasert og markedsbasert utregning av Scope 2, hvor det nivået blant de 100 største selskaper i Norge er dobbelt så høyt på 46 %.

14 selskaper (64 %) spesifiserer ikke hvilken metode som er brukt, 3 selskaper (14 %) benytter kun lokasjonsbasert, mens ingen benytter kun en markedsbasert beregning. Vi anbefaler selskaper om å følge GHG-protokollen nøye for å forbedre sin rapportering. GHG-protokollen vil også utgjøre grunnlaget for lovpålagt klimarapportering i nær fremtid.

Selskaper med klimaregnskap og bruk av beregningsmetode for Scope 2

Nye krav fra 2024 og 2025

Kommende regelverk pålegger selskaper å rapportere om sine utslipp og rapporteringen skal attesteres av uavhengig tredjepart.

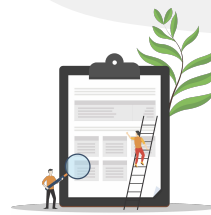
Rapportering om klimagassutslipp skjer i dag på frivillig basis, men det er flere krav og regelverksendringer som vil gjøre dette obligatorisk i årene som kommer. Flere virksomheter har allerede gjort et grundig arbeid med å forberede seg på disse endringene. De som enda ikke har kommet i gang anbefales å starte nå.

Fra og med regnskapsåret 2024 vil det nye bærekraftsdirektivet (CSRD) tre i kraft i EU. Dette innebærer blant annet at selskaper må utarbeide klimaregnskap og rapportere om både direkte og indirekte utslipp. I første omgang vil CSRD gjelde børsnoterte virksomheter og banker, forsikringsselskaper og kredittforetak som har minst 500 ansatte, og som har omsetning over 40 millioner EUR eller balanse over 20 millioner EUR.

Allerede året etter, fra regnskapsåret 2025, vil enda flere selskaper få rapporteringsplikt som følge av det nye bærekraftsdirektivet. Da må alle selskaper større enn to av tre følgende terskelverdier rapportere iht til CSRD-kravene; 250 ansatte, omsetning over 320 MNOK og balanse over 160 MNOK.

CSRD vil stille krav om at opplysninger om klima og bærekraft skal gis i årsberetningen og kan ikke erstattes av separate rapporter. I tillegg skal bærekraftsrapporteringen bekreftes av en uavhengig tredjepart, i likhet med rapportering av finansiell data. Attestasjonen skal i første omgang gis med begrenset sikkerhet. Klimaindeks Sør-Øst viser at kun 6 % av de 50 største virksomhetene i regionen har et eksternt attestert klimaregnskap, sammenlignet med et nivå på 37 % blant de 100 største selskaper i Norge. Dette understreker at selskapene har en vei å gå før nye krav i 2024 og 2025 vil treffe de største foretakene.

3 av selskapene i Klimaindeks Sør-Øst attesterer sin bærekraftsrapportering

Rutiner for internkontroll sikrer kvalitet i rapporteringen

Å utarbeide et godt klimaregnskap er en kompleks øvelse. Det krever en høy grad av presisjon, helhetlig oversikt over utslippskilder og kunnskap om innsatsfaktorer. For å redusere risikoen for manuelle feil, som kan ha store utslag, er det viktig med robuste rutiner for internkontroll.

En rutine for internkontroll skal sikre et godt og pålitelig sluttprodukt. Første steg er å etablere tydelige roller og ansvar i organisasjonen. Deretter må styrende dokumenter identifiseres før prosessen for indikatorer kartlegges. Så følger en risikovurdering med påfølgende beskrivelse av risikoreduserende tiltak. Til slutt blir oppfølgingsaktiviteter etablert.

Etter hvert som mer omfattende klimarapportering blir lovpålagt fører dette til et styrket behov for internkontroll. Selskaper bør legge til rette for dette i planlegging og ressursallokering.

Av de virksomhetene som har besvart spørreundersøkelsen er det kun tre (14 %) som ikke har dokumenterte rutiner og/eller instruksjoner for måling og rapportering av klimaarbeidet. Syv selskaper (32 %) sier de har en form for formaliserte rutiner, der tolv (55 %) har inkludert det som en del av et styringssystem.

Undersøkelsen er basert på selvrapportering og viser ikke om selskapene inkluderer alle stegene som rutinen beskrevet i forrige kapittel.

Andel av selskapene som har formaliserte rutiner eller instruksjoner for måling og rapportering og/eller for internkontroll av virksomhetens klimaarbeid

55%

av selskapene har formaliserte rutiner som en del av styringssystemet

32%

av selskapene har mindre formaliserte rutiner for måling og rapportering av klimaarbeid

Spørreundersøkelsen er sendt ut til alle 50 selskapene som inngår i utvalget i Klimaindeks Sør-Øst. 22 selskaper svarte på undersøkelsen.

06

**Klimaindeks for
regionens 50
største selskaper**

En status på de største selskaperenes klimarapportering i Sør-Øst

Først av alt, per i dag er det ingen krav til hvordan norske virksomheter rapporterer om klimagassutslipp. God rapportering kjennetegnes ved en robust metodikk som er etterprøvbar, lett tilgjengelige data, og en tydelig presentasjon.

Rapportering om klimagassutslipp skjer i dag på frivillig basis, men det er flere krav og regelverksendringer som vil gjøre dette obligatorisk i årene som kommer. Flere virksomheter har allerede gjort et grundig arbeid med å forberede seg på disse endringene. De som enda ikke har kommet i gang anbefales å starte nå.

Fra og med regnskapsårene 2024 og 2025 vil de største selskapene imidlertid få økte krav til sin rapportering gjennom bærekraftsdirektivet til EU (CSRD). Dette innebærer blant annet at selskaper må utarbeide klimaregnskap, og at dette må attesteres. Så hvordan ligger egentlig selskapene an i forhold til det som treffer de av nye lovkrav om noen få år?

Indeksen som presenteres på de neste sidene er en kategorisering av den offentlig tilgjengelige informasjonen vi har funnet om klimaregnskapene til selskapene.

Kategoriseringen går fra 1 til 7.

I de øverste kategoriene viser man ikke bare frem god rapportering, men også at man har kuttet alle sine klimagassutslipp over tid.

PwCs Klimaindeks Sør-Øst 2022

Årets klimavinnere

Kategori 1 Kutter utslipp i tråd med Parisavtalen

Ingen selskaper oppfyller kriteriene til kategori 1.

Selskaper i **kategori 1** kjennetegnes ved:

- Åpen og god rapportering av selskapets klimagassutslipp minst tre år bakover i tid
- Tydelig spesifisering av hvilke kilder til utslipp som er med i beregningene
- Klimaregnskap som inkluderer alle vesentlige utslipp i Scope 1, 2 og 3
- Rapportering som viser kutt i karbonintensitet og/eller absolutte utslipp
- Gjennomsnittlige utslippskutt siste tre år som er i tråd med krav og forventninger i Parisavtalen (>7 % iht. EUs Low Carbon Benchmark)
- Utslippskutt fremkommer som vedvarende og ikke midlertidige

Selskaper med god klimarapportering

Kategori 2 Kutter utslipp, men ikke nok

Ingen selskaper oppfyller kriteriene til kategori 2.

Selskaper i kategori 2 kjennetegnes ved:

- Åpen og god rapportering av selskapets klimagassutslipp minst tre år bakover i tid
- Tydelig spesifisering av hvilke kilder til utslipp som er med i beregningene
- Klimaregnskap som inkluderer alle vesentlige utslipp i Scope 1, 2 og 3
- Rapportering som viser kutt i karbonintensitet og/eller absolutte utslipp

Selskapene har ikke:

- Gjennomsnittlige utslippskutt siste tre år som er i tråd med krav og forventninger i Parisavtalen (>7 % iht. EUs Low Carbon Benchmark)

Selskap kan også havne i denne kategorien dersom utslippskutt ikke fremkommer som vedvarende grunnet eksempelvis midlertidig reduksjon i produksjonsvolum

Kategori 3 Kan ikke vise til utslippskutt

Agder Energi

Sparebank 1 Sørøst Norge

Sparebanken Sør

Selskaper i kategori 3 kjennetegnes ved:

- Åpen rapportering om selskapets klimagassutslipp
- Tydelig spesifisering av hvilke kilder til utslipp som er med i beregningene
- Klimaregnskap som inkluderer alle vesentlige utslipp i Scope 1, 2 og 3

Selskapene har ikke:

- Rapportering som viser kutt i karbonintensitet og/eller absolutte utslipp, eller
- Konsistent rapportering over tre år (eksempelvis fordi årets utslippstall inkluderer flere kilder enn tidligere år)

Selskaper med god klimarapportering

Kategori 4 Inkluderer ikke alle vesentlige utslipp

Gard

Kongsberg Gruppen

Roadworks

Hennig-Olsen

Selskaper i kategori 4 kjennetegnes ved:

- Åpen rapportering om selskapets klimagassutslipp
- Tydelig spesifisering av hvilke kilder til utslipp som er med i beregningene
- Rapportering som viser kutt i absolutte utslipp
- Konsistent rapportering over tre år

Selskapene har ikke:

- Klimaregnskap som inkluderer alle vesentlige utslipp i Scope 1, 2 eller 3

Selskap med forbedringspotensial

Kategori 5 Kan ikke vise til utslippskutt eller vesentlige utslipp

Arendals Fossekompani

Jotun

Nye Veier

Glitre Energi

KID

Skue Sparebank

Hæhre Entreprenør

Komplett

Spareskillingsbanken

JJ Ugland

Selskaper i kategori 5 kjennetegnes ved:

- Åpen rapportering om selskapets klimagassutslipp
- Tydelig spesifisering av hvilke kilder til utslipp som er med i beregningene

Selskapene har ikke:

- Klimaregnskap som inkluderer alle vesentlige utslipp i Scope 1, 2 og 3
- Rapportering som viser kutt i absolutte utslipp eller konsistent rapportering over tre år

Kategori 6 Utydelig klimapåvirkning

Byggma

Siem Offshore Rederi

Skagerak Energi

Selskaper i kategori 6 kjennetegnes ved:

- Tallfestede resultater knyttet til sine klimagassutslipp
- Klimaregnskapet inneholder ikke tilstrekkelig informasjon til at selskapets klimapåvirkning kan vurderes

Selskapet har ikke:

- Åpen rapportering om selskapets klimagassutslipp i tråd med beste praksis, herunder tydelig spesifisering av hvilke kilder til utslipp som er med i beregningen

Selskap med forbedringspotensial

Kategori 7 Ingen klimarapportering

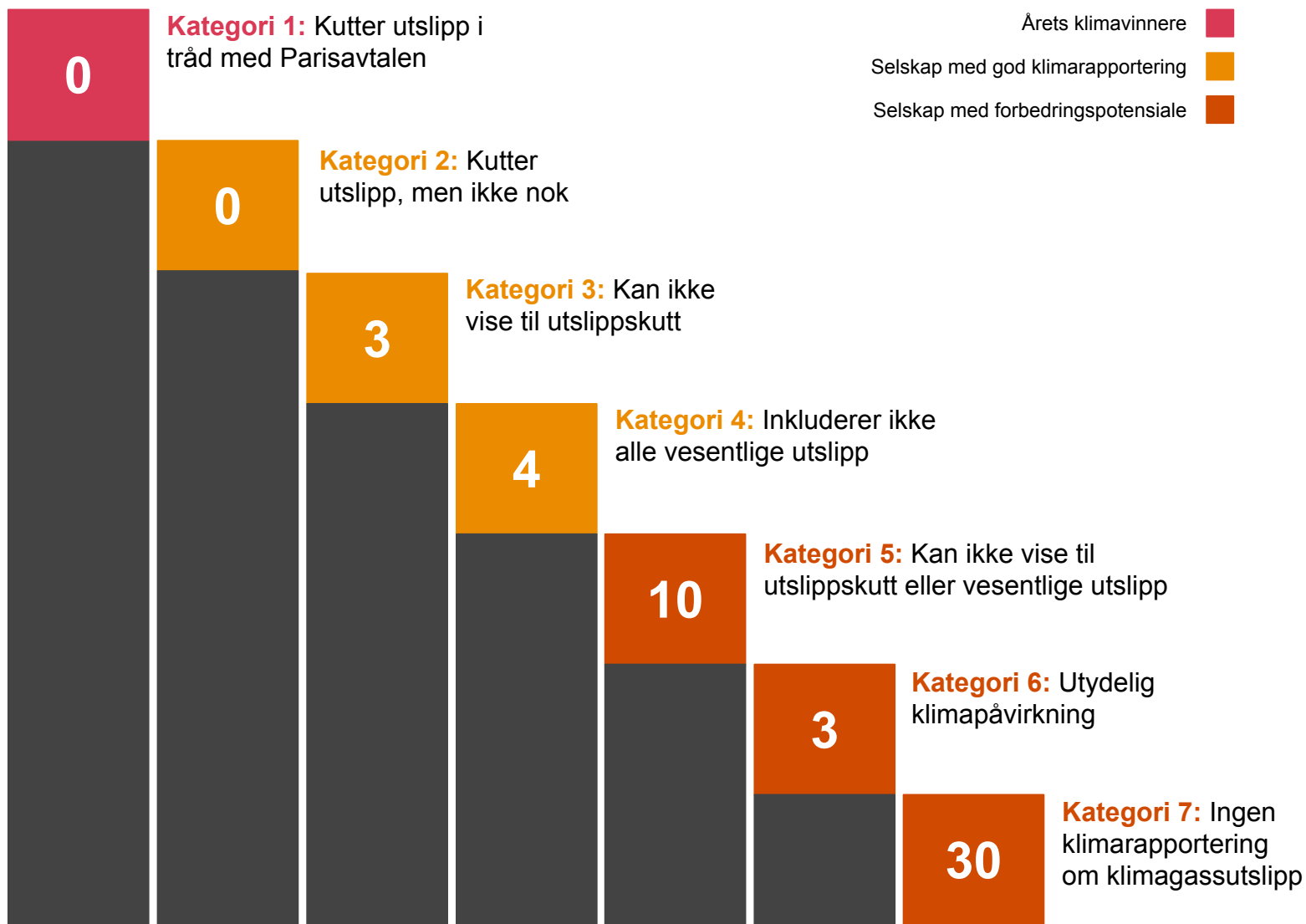
Albjerk	HTS HANS TORGERSEN & SØNN	Rasmussengruppen
AT Skog		RSA
Bergene Holm	Isola	SG Armaturen
Brandsdal Group	J. C. BROCH	Speira
BRG Entreprenør	Knut Axel Ugland	Storm Energy Group
COGNIA	Kruse Smith	Stykket Holding
EL proffen	Mester Blomst	Sørenco
Fjellvåken	Norsk Stål	TESS
Glastad	Nor-log Gruppen	Treschow-Fritzøe
Gumpens Auto	Otterlei Group	Viken Fiber
	Protan	

Selskaper i **kategori 7** kjennetegnes ved at de ikke har åpen rapportering om egne klimagassutslipp fra 2021 som er publisert og offentlig tilgjengelig per 15. september 2022.

Vi vet og erkjenner at flere av selskapene i denne kategorien jobber målrettet med å redusere deres klimapåvirkning, og at flere av selskapene også vil

publisere offentlig klimarapportering senere i 2022 eller i løpet av 2023. Mangelfull rapportering er ikke entydig med manglende engasjement. Vi oppfordrer alle selskapene til å publisere klimaregnskap innen rimelig tid i årene som kommer, slik at vi får åpenhet og tillit til deres arbeid med håndtering og reduksjon av klimagassutslipp.

PwCs Klimaindeks Sør-Øst 2022

Beskrivelse av sentrale ord og benevnelser

Absolutte utslipp: Summen av klimagasser som slippes ut i atmosfæren.

Basisår: Et valgt år som en virksomhet har satt som utgangspunkt for å måle endringer og sette nye målsetninger.

CDP: En organisasjon som gir karakter til virksomheters klimaarbeid basert på informasjon virksomheten legger inn i CDP-portalen.

CO₂: Karbondioksid er en av de syv klimagassene som er definert i Kyoto-avtalen, og er den klimagassen det er størst utslipp av i verden.

CO₂-ekvivalenter (CO₂ e): Flere gasser bidrar til menneskeskapte klimaendringer. GHG-protokollen definerer syv klimagasser (CO₂, CH₄, N₂O, HFCs, PFCs, NF₃, SF₆) som alle har ulikt oppvarmingspotensiale. For at de skal kunne summeres til ett tall i klimaregnskap omregnes utslippene til CO₂-ekvivalenter.

EUs Low Carbon Benchmark: EU har laget krav for fond som ønsker å markedsføre seg som at de oppfyller målene i Parisavtalen. Disse kravene inkluderer en årlig utslippsreduksjon på minst 7%. Dette er grensen vi bruker i våre kriterier for hvorvidt et selskap har kuttet i henhold til Parisavtalen.

Greenhouse Gas Protocol (GHG-protokollen): En globalt anerkjent regnskapsstandard for klimaregnskap som utgjør et rammeverk for å måle en virksomhets klimapåvirkning.

Karbonintensitet/utslippsintensitet: Et mål på hvor mye klimagasser som slippes ut i forhold til et bestemt aktivitetsmål, f.eks. omsetning eller produksjonsmengde.

Klimanøytralitet: Klimanøytralitet, eller netto null utslipp, oppnås når menneskeskapte utslipp av klimagasser balanseres av fjerning av klimagasser over en spesifisert periode.

Klimascenarioer: Innen klimarisiko brukes scenarioer som utgangspunkt for vurderinger - for eksempel ved å vurdere hvordan selskapets forretningsmodell vil fungere i en 4-graders verden eller i en verden som har oppnådd 1,5-gradersmålet.

Lokasjonsbasert metode og markedsbasert metode: Scope 2 skal beregnes i henhold til to metoder, der førstnevnte baserer beregningene på strømmiksen der selskapet ligger og sistnevnte beregnes basert på hvorvidt virksomheten har kjøpt opprinnelsesgarantier for strømbruket sitt.

Science Based Targets initiative (SBTi): Et initiativ for å få virksomheter til å sette egne klimamål basert på det vitenskapen sier må til for å nå 1,5-gradersmålet. SBTi har definert rammeverk for hvor mye man må redusere utslipp for å oppnå målsetningene.

Scope 1: Direkte utslipp via driftsmidler som virksomheten har operasjonell kontroll og/eller eierskap over.

Scope 2: Indirekte utslipp fra virksomhetens innkjøpte energi.

Scope 3: Indirekte utslipp i virksomhetens oppstrøms og nedstrøms verdikjede.

SOx, NOx og svevestøv: Partikler som ikke regnes som klimagasser, men som kan gi regional og lokal luftforurensning.

Vesentlige utslipp: Alle utslipp som utgjør en betydelig del av selskapet sitt totale utslipp. En vanlig grense for å vurdere om noe er vesentlig er 5 %; om en utslippskilde står for over 5 % av totalen blir den regnet som vesentlig.

Pia Bjørntvedt Wølle

Partner

pia.wollo@pwc.com

Håkon Berge Kvam

Direktør

haakon.kvam@pwc.com

Robert Arvid Andersen

Partner

robert.andersen@pwc.com

Ivar Bergem Strand

Manager

ivar.bergem.strand@pwc.com

© 2023 PwC. Med enerett. I denne sammenheng refererer «PwC» seg til PricewaterhouseCoopers AS, Advokatfirmaet PricewaterhouseCoopers AS og PricewaterhouseCoopers Tax Services AS som alle er separate juridiske enheter og uavhengige medlemsfirmaer i PricewaterhouseCoopers International Limited.